

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîșnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Iulie st. v.

(I.M.) Situația nesigură, în care se află de prezent Europa, a dat ansă la o mulțime de sciri alarmatoare despre războiu. Și cu deosebire înarmările îndeplinite cu atâta liniște din partea Rusiei, precum și concentrările cele numeroase de trupe la granițele României, Austro-Ungariei și Germaniei, au produs multă nedumerire nu numai în țăriștica europeană, ci chiar și în șirul diplomației.

Semnele războiului se văd. Statele nu mai pot suporta grelele poveri ce le sînt impuse pe dreptul sau pe nedreptul. Această costisitoare poziție pentru Europa întreagă trebuie să se curme, cu atât mai vîrtos trebuie să se curme, cu cât multe împregiurări politice contribuiesc la izbucnirea războiului. Și numai după acest războiu, are să se inaugureze pentru mult timp o eră de pace durabilă.

Trebuie însă să ne punem întrebarea, care dintre puterile europene vor fi părțile beligerante? Și care cu deosebire poate să fie adevărata cauză a războiului?

Pentru a pute răspunde cu siguranță la aceste întrebări, ar trebui să facem parte din unul din cabinetele secrete ale puterilor mari europene. Dar' chiar și în atare cas, scînta noastră ar fi legată de secretul cabinetului. Și tot ceea-ce am pute spune lumii ar fi, că războiul este încă departe. Ear' dîcînd că este departe, nu am exclus posibilitatea că are să fie.

Războiul este însă departe; — așa dîc oficioasele noastre; așa dîc în fine oficioasele tuturor cabinetelor europene.

Este departe războiul? Ei bine, războiul va fi. Pacea europeană are prin urmare puține zile.

Neliniștitorul Europei în timpul prezent este milostivul Rus. Pravoslavnică Rusie, prin mijlocirea mulțimii agenților sei provocatori din Peninsula Balcanică, are să aprindă flăcările războiului, dacă nu directe spre monarhia noastră, apoi în mod indirect, forțându-ne ca să ne amestecăm în certele și vîrsările de sânge, care în scurtă vreme le vom vedea izbucnind între popoarele balcanice.

După-cum vedem, deodată cu abdicarea regelui Milan dela tronul sîrbesc, s'a creat în Sîrbia o stare de lucruri din cele mai periculoase pentru monarhia noastră. Astăzi este un ce cunoscut, un ce din care nu se mai

face nici un secret, că o mulțime de oficeri ruși trec dealungul Dunării, intrînd în șirurile armatei sîrbesci.

Care poate fi cauza, să dîcem, a „emigrării în masă“ a acestor oficeri? Nici mai mult, nici mai puțin, decît provocarea la războiu.

Se poate ca această provocare să se extindă deodată în două direcțiuni.

Scîm că în Sîrbia este o dorință aproape generală încorporarea Bosniei și a Hertegovinei la regatul sîrbesc. O Sîrbie mare, aceasta este dorința celor mai iscușiți politici sîrbesci. Aceasta este dorința chiar și a populațiunii bosniace, care dorința rîsuflă din manifestul emigranților bosniaci, publicat și în țiarul nostru.

O provocare atât de vîdită nu mai lasă nimic de presupus, că doară la spatele poporului sîrbesc nu ar fi puternica Rusie. Un regat mic și aproape adînc sdruncinat în cele financiare, nu poate, dar' nici nu ar cuteza a face nîsce pretențiuni atât de cutezătoare față cu monarhia noastră, dacă focul patriotic nu ar fi ațîțat de mîna Rusiei.

Sîntem siliți să mergem cu presupunerea încă și mai departe. Bandle de tîlhari, despre care se trimbiță că cutrieră regatul sîrbesc dela un capăt la altul, nu vor fi altceva, decît tot atâtea armate, pentru un moment neregulate, compuse din emigranți și alți cetățeni fără căpătîu, cu cugetul de a împinge lucrurile la extrem în momentul acela, cînd vor avî semnul dela Petersburg. Și ne este legitimă teama, ca să nu ne trezim în o bună dimineață cu aceste cete pe pămîntul Bosniei și al Hertegovinei.

Teamă ne este, ca nu cumva din un conflict mic și aproape neînsemnat să se ivească pentru monarhia noastră *casus belli* cu demult bine pregătita Rusie, care de sigur se va întrepune tocmai așa pentru favoriții sei sîrbi, după-cum pe timpul războiului bulgaro-sîrb s'a întrepus și monarhia noastră tot pentru Sîrbi. Noi combinăm după faptele îndeplinite. Pentru Rusia acest unic cas poate fi un cas de precedentă.

Și va fi destul, dacă vom dîce, că acest cas de precedentă va fi bine-venit pentru Rusia în aceste zile. Ear' aceasta cu atât mai mult, cu cât spriginul Austro-Ungariei pentru vulcanica Bulgaria nu este cu ochi buni vîdît la Petersburg.

Pe această cale, Rusia s'ar părî a forța acțiunea armată a monarchiei no-

stre. Ear' aceasta ar fi prima acțiune sîrbească a politicei de războiu.

A doua direcțiune a acțiunii de războiu întreprinse din partea Sîrbiei ar fi revanșa ce dorește a o da Bulgaria pentru desastrul dela Pirot și Slivnița. Politica Rusiei era depărtarea regelui Milan, cît timp se afla în brațele Austro-Ungariei. Scopul și-l-a ajuns.

Astăzi pretinde depărtarea principelui Ferdinand de Coburg de pe tronul Bulgariei. Partidul lui Zankov și lucră cu mîni și picioare spre ajungerea acestui scop. Și prelîngă toate eforturile politicilor actuali bulgari, starea nesigură a principelui Ferdinand pe tronul Bulgariei ține în o continuă agitațiune și pe politiciii nostri. Și cu deosebire neliniștiți sînt politicii compatrioților nostri maghiari.

Ivîndu-se din nou războiul bulgaro-sîrb și fiind Rusia pe partea Sîrbiei, cu greu ne vine a crede, — prelîngă tot eroismul ce l'a arîtat armata bulgară sub conducerea exprincipelui Alexandru, — că s'ar bucura și astăzi tot de acele succese. Ear' ca din nou să intervină monarhia noastră în fața celor două mici state beligerante, noi din parte-ne nu putem aproba o atare acțiune, fie politică, fie pe cale armată. Nu aprobăm aceasta din motivul, ca să nu se deie ansă Rusiei de a păși în mod direct contra monarchiei noastre.

Și o dîcem aceasta, pentru-ca să nu se poată imputa chiar monarchiei noastre, că singură a fost cauzătoarea războiului cu Rusia. Și cît timp popoarele Austro-Ungariei nu doresc războiul, politiciii nostri au datorința de a-l și încungiura. Pentru-că noi nu putem vedea pericolitate chiar prin un războiu sîrbo-bulgar interesele noastre, fie politice, fie economice.

După toate aceste războiul rămîne departe. Se nutrește însă sub spuza balcanică o schinteie, care necondiționat trebuie să încaiere pe Rusia cu monarhia noastră.

Egemonia în politica internă a statelor balcanice este dorul nu numai al Rusiei, dar' și al Austro-Ungariei. Aceasta o poate hotări numai un războiu, care din țî în țî devine mai inevitabil. Ear' deodată cu acest războiu, cine mai poate scî, cum are să se schimbe carta Europei.

Noi dîcem: Rusia trebuie oprită la granițele sale, dacă voim ca să nu devină Europa a Cazacilor.

Lumină poporului...

IV.

(...) Mai întîu voesc să-mi exprim nădejdea, că diarele noastre se vor ocupa de cestiunea aceasta, dîc aceasta, pentru-că scîu alt cas, în care era vorba tot de o reuniune științifică, și pentru-că scîu, că ieșînd proiectul în „Tribuna“, alte diare n'au voit să iee nici notiță de el. Toată discuțiunea s'a mărginit la un fleac de răspuns, slab și negativ, pe care redacțiunea țiarului l'a publicat numai ca să deie cauză la discuțiune, precum o spunea într'o notiță. Poate-că și ideile desvoltate de mine vor avî aceeași soarte, indiferentismul, de care am pomenit, poate-că nu se va scutura nici pentru acest moment. Diferențele politice și sociale ale noastre poate-că asemeni vor sta în drum. Dar' fie! Cei care se vor însărcina cu realizarea acestei idei își vor dîce: „vrem noi“, și vor face cît se va pute și cu cîți se va pute.

Și de aceea părerile mele sînt aceste: Scopul este să *procurăm poporului cărți*, lectură. Poporul nu scie că există cărți pentru el, el cunoaște câteva, cum este Leonat și Dorofata, Arghir și Elena, Alexandria. Dar' aceste sînt cărți aproape numai de petrecere. Rămînă cărțile ce le vom țipări, adevă nu dîc se nu fie și de petrecere, belotrice. Și la noi nu va fi doar' altfel decît la Germani, cum dîce Fränckel, ele vor căștiga poporul pentru întreprinderea aceasta. Din parte-mi spun, că prima carte ar fi să fie o colecție mică de fabule explicate pe scurt. Dar' lucrul la care va trebui să ne silim a ajunge cît mai repede va fi: broșuri de cuprins exact, basat pe științe și de folos la întocmirea tuturor relațiunilor acestei vieți, să învîțăm pe țeranul nostru cum să trăiască și ce să facă, ca să fie din an în an mai ușurat, mai iluminat, mai vesel.

Țeranii vor primi aceste broșuri gratis, pe unde nu le pot plăti, și fiecare om de omenie va fi rugat să comunice, unde e de lipsă să fie ele trimise. Gratis! Să nu zîmbiți. Voiu face îndată o socoteală, ca să vă convingeți, că idea nu e așa de ușor dîsă, precum s'ar părî la prima vedere.

Dar' mai întîu altelea. Eu nu dîc se ne constituim mai întîu în societate, apoi să lucrăm. Un motiv este, că eu nu cred că această constituire s'ar face repede, pentru-că așa sîntem noi deprinși, și poate și butucii dintre roate n'ar lipsi nici aici, al doilea, pentru-că aș dorî să așteptăm întîu să vedem, cum va fi idea îmbrățîșeată. Dar' nici să așteptăm fără a face ceva nu poți dîce.

Ne constituim într'un *comitet*, pot dîce de caritate; până-ce s'ar înființa o reuniune cu statute aprobate. Comitetul s'ar ocupa de cestiune, ar primi subscrierile de aderență și ar face colectele de bani.

În societate membrii ordinari ar fi de bună-seamă obligați la o taxă fixă; membrii ajutători ar da cît ar voi; aceasta ar fi colecta. Și să dîcem, că până atunci s'ar găsi 10.000 de inși și inse, care să deie pe *lună* numai cîte doi crețari, tot cu membrii ordinari de mai tîrziu, care dînd mai mult, fac și mai mult. „Mai mult“ în sensul acesta, că dînd eu 20 crețari la lună, dau cît dîce cu cîte doi crețari, și deci număr dîce în cifra admisă de 10.000. La an am pute avî o sumă de 2400 fl. Dar' să fie și numai jumătate din suma aceasta! Cu 1200 poți țipări ceva!

Comitetul acesta ar și strînge banii în calitate de comitet de caritate, rîzimîndu-se pe încrederea publicului și dînd socoteală publică despre colecte, se înțelege. Inteligența și-ar face datoria și ar îndemna pe țerani să contribuie cum am dîs. Eu am vorbit chiar cu țerani de aceasta în felurite locuri și am vîdît, că ei ar face-o bucuros. Cei care au contribuit, este natural să aibă dreptul de a primi broșurile mai întîu.

Comitetul acesta va face bine să și publice vre-o broșură, îndată-ce ar avî o sumă suficientă. Proba nu cred că ne-ar da de gol.

De sine se înțelege, că edițiunile aceste ar fi mici, dar' numeroasa precăt se poate, și s'ar împărți prin persoanele care s'ar însărcina să facă colectele. Căci numai așa va fi practic să aduni și să expediezi sumele mici ale singuraticilor.

Am spus tot și pe scurt. Nici nu este treaba mea să discut altceva, amînunțe, lucruri secundare. Comitetul acesta de caritate ar scîi el să se facă și fără sfatul meu; ear' mai tîrziu, dacă ar fi să se nască o societate de acest fel, ea asemenea va chibzui mai mult și tot ce o privește.

Cărțile românesce.

(...) După procesul atât de agitat al Drlui Vasile Lucaciu am audît câteva vorbe mai dulci; o parte a presei unguresce a credît, că sfîrșitul norocit al acestui proces va ușura ceva amărîciunea neamului românesc.

Aș! Și nu pentru-că noi am fi de vină. Faptele cetățenilor maghiari pun ulei în focul pe care vorbele lor ar voi să-l stingă. Dar' omul cuminte nu mai crede în vorbe, el cere fapte.

Dacă e vorba să-mi fie frate, lasă-mă să trăiesc și eu ca și tine și egal cu tine în casa moștenită dela părinți.

Ei nu vreau să ne lase. Cele mai recente fapte, care ne dovedesc cîtă siliță își dau „frații“ nostri să ne împace sînt aceste:

Publicistica ardelenescă tocmai reproduce nîsce cercetări noue de ale lui Hunfalvy. Care să-i fie scopul? Nu să mai întărească în publicul unguresc convingerile, că

FOIȚA „TRIBUNEI“

Aforisme.

Culesc și tradusc de „*Căpitanul*“.

Toate damele consultează oglînda, puține ascultă de ea.

Oarele de fecire sînt numai minute.

Deși multe galanterii sînt minciuni, sînt și multe minciuni numai galanterii.

Binefacerile sînt ca rosele pe creangă spinosă, ambele trebuiesc cu băgare de seamă oferite, altmîntrelea rănesc.

Lenea e mama urîtelui și buna sărăciei.

Somnul e armistițiul în lupta pentru existență.

Dintr'un grăunte de adevîr dospesce minciuna o pîne întregă.

Pe amici îi uităm mai iute ca pe inimi.

Lingșirea e puterea omului slab.

Pune-ți însuși monument, să 'ți-l pună și alții.

Cea mai bună ciuhă sînt strugurii acri.

În tinerețe trebuie să-ți tai un baston, ca la bătrînețe să te poți propti de el; bine! bine! eu la început n'am avut cuțit, mai tîrziu n'am găsit lemnul potrivit.

Stelele sînt roua strălucitoare pe câmpiile eternității.

Arta vrea a fi iubită, nu însă măritată.

Între diletant și artă nu e iubire reciprocă.

Dacă voesci să lovesci, lovesce sigur, ori vei fi lovit.

Fiecare prostie află pe cineva care o face.

Filosofi sînt rumegătorii spiritului.

Omul pismătareș se îngrașă din grăsimia deaproapelui.

Copiii și popoarele gîndesc numai la bătăile ultime.

O decorațiune poate schimba omul, de nu mai cunoaște pe cei mai buni amici.

Oamenii aceia vorbesc mai mult, care n'au ce spune.

Arare-ori vine o sudalmă singură.

Lingșirea e cea mai bună cheie hotîască pentru cele mai multe inimi.

Ce e scris cu inima, să nu cetească omul cu mintea.

În regiunile reci ale curtenirii îi cade dreptății greu a se arîta desbrăcată.

Medicului îi plătim vamă la intrarea în ceealtă lume.

Buna cuviință de astăzi nu mai cere maximum galanteriei din timpurile vechi, ci minimum negalanteriei.

Materia filosofiei se află într'a treia sticlă.

Mai bine două morburî decît doi medici.

De micia de zestre mult amor a apus.

Noe a fost unicul om, care de frica apei s'a suit în corabie.

În multe fețe nu afli nimic, decît țigara.

Un pîr pe dinți e mai mult vrednic ca o miie pe cap.

Medicii se îmbolnăvesc, ca să deie publicului exemplu bun.

Să nu laui medicul înainte de socoată.

De multe-ori se îndreptează lungimea morbului după afunđimea pungii.

Curios, moartea aduce cea mai mare vieță în societate.

Cine își scie ascunde prostia nu e prost.

Stăpînul adevărat nu se cunoaște din poruncile lui, ci după-cum i-se împlinesc.

Celui-ce nu crede nimica, nici eu nu-i cred nimic.

Cine scie tracta cu proștii, cîștigă mult, cu nulele e socoata ușoară.

Fericirea există de multe-ori numai în închipuirea nefericiților, porecliiți „fericiți“ nu scîu nimic de ea.

Sînt oameni care se plîng, că la naufragiu s'au udat.

Știința noastră e mărginită, dar' ignoranța e fără margini.

Virtutea e așa de rară, ca și hornarii grași.

De oamenii flămîndi te saturi iute.

Hoțul cel mai mare e somnul, ne fură jumătate din vieță.

Vîrsta muierii e un orologiu, care în tinerețe merge prea iute și la bătrînețe prea încet.

Oamenii comoți curînd te incomodează.

Nu mai odată am îmbrățîșeiat pe soacră mea, — la un cutremur de pămînt.

Foamea e bucătareasa cea mai bună, numai nu are ce ferbe.

Și pîlmile morale înroșesc obrazii.

La unii oameni se înegresc mînilor tot mai tare, din ce spală o mîna pe ceealtă.

El merită mai mult decît merită.

Cele mai puține beții sînt de șampanie.

Și oamenii dulci scîu altora amărî vieța.

A tot minți e mai greu ca a vorbi totdeauna adevîrul.

Mincinosul trebuie să aibă memorie bună.

Mulți vorbesc de un lucru, căci nu au cugetat asupra lui.

Trufia e spinarea omului, ear' coada acesteia e vanitatea.

Iubim un om atunci, cînd și defectele lui sînt simpatice.

Materialistul crede ce vede, spiritistul vede ce crede.

Perdem bucuria inimă, dacă găsim alta.

noi nici istoricesc n'avem drept să trăim pe aici? Căci acesta e sfârșitul unei opere a ilustrului istoric, că „vor îngrijii ei să ne crească arborii până în cer“. Dar' se le dăm odată dreptate; se șicem, că după istorie am trebui să ne cărăbănim peste Carpați și Dunăre, de unde ne aduc domniile-lor; se șicem, că după istorie am trebui să fim și aji slugile lor, cum li-ar plăce prea mult. Ei, ce? Alt drept nu avem? Nu sunt eu, Românul, o persoană de drept? Nu am și eu dreptul de a trage consecvențele din principiile constituționale și umanitare moderne? Spiritul timpului este cu noi. A lupta în contra lui este barbarie. Și de aceea foile ungurești din Ardeal pot să-și îndoaie cetitorii cu știința lui Hunfalvy, și rezultatul nu va pute fi altul, decât o înăsprire a relațiilor noastre cu Unguri; o întărire a impertinenței, pe care compatrioții ni-o dovedesc la tot pasul, nu înseamnă a fi bucuros de „frățietatea maghiară-românească“.

A doua probă ni-o dă onorabilul ministru de culte și instrucțiune publică. Proba aceasta crește în evidență, dacă o punem în fața năuștelor ce tocmai le-am discutat sub titlul „Lumină poporului“. Noi am voi să inițiam o mișcare mai viuă pentru producția literară populară; noi simțim că aceasta e o activitate ce nu se mai poate amâna, și „frații“ unguri — fac ce fac demult, opresc cetirea cărților noastre. Cum ne-am pleca, când ei ne lovesc; cum li-am da mâna, dacă nu voim să li-o dăm decât grăindu-le cu „prietene“, nu cu „barătom“?

Onorabilul ministru a interzis earăși patru cărți românești.

Una e *Dorul Românelui*, colecție de cântece adunate și coordonate de N. D. Popescu. A doua este *Amor și patrie* de Brut Catone Horea.

Dacă e vorba, că aceste două cărți nu sunt corespunzătoare pentru școalele populare, pentru-că întâia conține bucăți, care numai cu gust nu sunt alese; ear' a doua are un limbaj, pe care numai copiii nu-l vor înțelege; nu avem să ne supărăm de interdicerea lor din școale și bibliotecile școlare. Se și șic, că *Dorul* este cetit mai mult de publicul puțin cultivat literaricesc și că poeziile din a doua nu le mai cetese nimeni. Domnul ministru a omorât deci un mort și publicului nu i-a luat *Dorul*. Cel puțin șicrea ce o avem înainte-ne despre interdicerea acestor nu spune, că și lui i-ar fi interzis. Deci până aici supărarea nu ne omoară.

Dar' vin alte cărți la rînd. Cartea *Arion* a unui dascăl dela Brașov, Ioan Dariu, asemenea o culegere de cântece. Cartea aceasta s'a vîndut bine, după cît șicm, și autorul își dase silința să facă ceva suficient pentru necesitățile școlai. *Rîsunetul* este altă colecție, tot dela Brașov, de cântece naționale. A lui Dariu asemenea cuprinde și naționale. Motivul este luminat. Voi, Români, nu aveți să cântați trecutul vostru; voi nu aveți să știți nici o baladă națională, voi să nu vă mai plîngeți prin vre-o doină; că nouă nu ne place! Le scoateți din școale? Ați avut și aveți putere. Dar' noi le dăm prinților români: faceți voi din casa voastră școale de cântări românești! Acolo nu vor pătrunde sbirii poliției culturale.

Acest motiv este și mai bine luminat de altă carte interzisă. Cartea este: „*Cîntece de iroși la Nascerea Domnului*“, tot în Brașov apărută.

Onorabilul ministru de culte nu ne mai permite așadar' să auzim în limba română

pe iroșii dela Crăciun. Obiceiurile românești sînt dar' alt punct, în care „frățiorii“ unguri vreau să lovească. Așadar' se pare că și eraii Valtezar, Gașpar și Melchior, și ciobanul somnuros și tînărul ânger ai acestor datine, periclitează statul vostru. O! Don-Quijotilor! După multe vî lasă gura apă și multe doruri nu vi-se vor împlini!

Mai avem o observare. Trei cărți sînt din Brașov. Ceva suspect. Credem că denunțarea aceasta falsă tot din Brașov va fi sosit la minister. Și fiindcă e vorba de școale, mai credem că aceasta va fi fost făcută de vre-o persoană ce stă în legătură cu școalele noastre de acolo, de inspectorul școalelor populare. Credem și o spunem.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Arad, 29 Iunie st. v. 1889.

Cu moartea lui Stănescu pare-că viața socială română a amorțit de tot în Arad. Observarea aceasta „mi-o făcu mai în zilele trecute un prieten. Și el avea dreptate în formă, căci de un timp încoace mai nimic nu a străbătut în publicul cel mare din lucrurile ce se petrec în Arad.

Amicul meu însă fie încredințat, că precum memoria lui Stănescu, așa nici entuziasmul pentru cauzele publice naționale nu s'a stins în inimile Aradanilor sinceri și necorupți. Împlinindu-se șese luni dela moartea regretatului nostru bărbat naționalist, după dorința și dispozițiunea doamnei văduve, s'a celebrat în biserica din Arad un serviciu divin liturgic cu parastas, la care a asistat un public numeros din clasa inteligenței, industrieșilor și a plugarilor, semn al pietății și reverenței către memoria lui.

Ear' membrii societății „Progresul“ i-au sîrbat memoria în ziua morților, depunînd cu solemnitate o cunună de flori pe mormîntul neuitatului lor președinte. Aci zelosul membru al societății, domnul Miculaș, a rostit un frumos discurs, reamintind virtuțile și faptele răposatului M. B. Stănescu, după care corul societății a întonat cîntarea „Tricolor“, sfîrșind cu cuvintele:

„Ear' când, fraților, m'oi duce dela voi și-o fi
să mor,
„Pe mormînt atunci să-mi puneți mîndrul
nostru tricolor“.

Grupul de oameni, partea cea mai mare din generațiunea tînără, care lucrase în timpul din urmă în solidaritate cu Stănescu, și-a impus deocamdată o ținută observătoare față cu acel element pervers, cu care Stănescu și-a consumat viața în lupte zadarnice, siguri fiind, că nu va trece mult timp, pînă ce lumea dela sine se va convinge despre acei oameni, care sincer se interesează de binele public, și acia, care excomotează numai.

Cei mai mari optimiști altădată, încep deja a se clătina în credințele lor.

Biserica, acest loc comun pentru toți, bogați și săraci, drepti și păcătoși, pare a fi devenit în diecesă Aradului proprietatea unor familii coalitate: Hamsea—Beleş, Bonciu—Desanu, care o exploatează neîncetat, încât se poate ăice fără exagerație, că interesele cele mari ale bisericii sînt jertfite pentru interesele acestor familii.

Nici un post sau beneficiu mai însemnat în biserică nu se confere astăzi decât membrilor din aceste patru seminții ori numai în

conformitate cu interesele lor. Chiar și îndeplinirea parohiilor și stațiunilor învățătoresci e subordonată acestor interese familiare. Vai de acel tînăr, cleric ori preparandist, care nu stă în grația acelor patru familii ori nu vrea a se angagia în serviciul lor, căci sau îi face imposibilă dobîndirea ori-cărui post pe terenul bisericesc și școlar, sau apoi devenind în cutare post, îi fac viața nesuferită, pentru-că în tot locul se întîlnesc cu cei-ce vînează sufletul lui. Hamsea profesor, director; Hamsea censor la examenele de calificățiune; Hamsea protopop; Hamsea asesor referent; Hamsea secretar personal al Preasfinției Sale domnului episcop etc. Beleş asemenea: asesor consistorial, fiscal consistorial, censor la examenele de calificățiune; Beleş protopop; Beleş vicar episcopesc și președinte consistorial. Desseanu asesor și fiscal consistorial. Truța (ginerile dlui Bonciu) asesor referent și fiscal consistorial.

Monopolisarea intereselor bisericii a produs desgustul și nemulțumirea clerului și a poporului eparchiot, care pe ăi ce merge ia proporțiuni tot mai mari, încât multe persoane foarte vrednice se vîd silite a se re-trage dela afacerile bisericesci.

De aci urmează stagnarea și lipsa de productivitate ce se simte în toate părțile organismului nostru bisericesc.

Sinodul eparchiei Aradului din anul curent ne dă cea mai bună mărturie în privința aceasta, căci mai steril sinod ca cel de acum nu s'a ținut în Arad. Și foaia oficială nici nu poate înregistra lucruri mai importante, afară de cifrele statistice, după care populațiunea eparchiei cu sfîrșitul anului 1888 numără 518.225 suflete cu 52.736 prunci obligați a frecuenta școala cotidiană și 17.043 obligați la școala de repetițiune, dintre care însă au frecventat școala cotidiană 21.331 prunci, ear' cea de repetițiune 827 de toți!

Tabloul ce ni-l prezintă datele aceste statistice nu e deloc îmbucurător. Diecesă Aradului chiar dela introducerea constituționalismului bisericesc și pînă în prezent, are în capul instrucțiunii pe unul dintre cei mai învățați bărbai ai noștri, pe dl Dr. George Popa, om cu vaste cunoștințe în ale pedagogiei, care a stat în curent totdeauna cu reformele și îmbunătățirile introduse pe terenul instrucțiunii în statele civilizate, stăruind consecvent, ca și școalele noastre să profite de progresele și avantajile pedagogiei moderne. Și totuși cu instrucțiunea nu stăm bine. Activitatea și stăruințele singurului om de școală în consistor sînt paralizate mai totdeauna prin ignoranța și interesele oamenilor, care din nefericire au ajuns ca să domineze în consistor.

În această pozițiune, referentul școlar Dr. Popa numai învingînd ignoranța celor puși alături cu el poate să realizeze câte o reformă și îmbunătățire în cele ale școlai.

Conșiența despre valoarea sa intelectuală și independența caracterului său i-a atras urgia încuscritelor dinastii consistoriale, astfel că la restaurarea consistorului în sinodul din a. tr., Dr. George Popa abia a reușit cu un vot de asesor-referent în senatul școlar, ear' în sinodul de estimp el răspunde la multe insolente și secături cu abdicerea sa din postul de referent școlar.

Sinodul însă, surprins prin o astfel de pașire resolută, ca să iese din încurcătura, imediat i-a dat cuvenita satisfacțiune. Ce va face de aci înainte referentul Popa, va rămîne în postul său și mai departe ori ba, nu se șic. Amicii și iubitorii instrucțiunii sînt îngrijiiți,

că vor perde pe vrednicul referent, care pînă în prezent a fost sufletul școalelor confesionale în diecesă Aradului.

Trecînd la resortul senatului bisericesc, aci lucrurile merg și mai rău. Omul nu aude decât plînsori preste plînsori în contra administrațiunii și judecătorei bisericesci. Vađa preoții înaintea poporului e subminat prin chiar organele chemate a o susține și apăra. Atătea casuri de disciplină și de suspendare la preoți, căte sînt de câțiva ani în diecesă Aradului, nu s'au pomenit nici în timpul absolutismului ierarhic. Avem „Statut-Organic“, avem regulamente congresuale, dar' aceste se respectează numai de hîrtie.

Voiu aduce câteva exemple spre ilustrare. Preotul din parochia Cenad se suspendează și consistorul denumesc ca administrator parochial pe preotul din Beba-vechie, care se mută cu totul în Cenad, avînd și altfel interes a deveni paroch aci. Praotul suspendat e repus, ear' administratorul rămîne și mai departe funcționînd în Cenad, nu numai atăta ci pentru parochia din Beba-vechie, parochie de prima clasă în comitatul Torontalului, consistorul publică concurs ca pentru parochie de a doua clasă și o suplinesce în mod definitiv cu un teolog absolut, care nu posedă testimoniu de calificățiune decât pentru parochiile de clasa a doua.

Parochia din Ghiroc, în comitatul Timișului, ear' parochie de clasa primă, se reduce la parochie de clasa a doua, numai ca să poată concura un protegiat al consistorului, care numai *per nefas* a căpătat un testimoniu de calificățiune pentru parochiile de clasa a doua. Parochia de prima clasă Bătania, în comitatul Cenadului, unde preotul are numai pămînt parochial preste 70 de jugere, se reduce la parochie de clasa a doua, ca să poată recurge un protegiat, care abia ar merita o parochie de clasa a treia, zadarnice au fost protestele parochienilor pînă și la metropolie. Pentru parochia de prima clasă în Ternova, comitatul Aradului, se chirotonesc preot fără concurs și fără alegere. Consistorul, în contra dispozițiunilor clare ale Statutului-Organic, dă atestate și promite tinerilor favorizați, ca și fără examenul de calificățiune să recurgă și să fie aleși în parochiile vacante, precînd alții, deși posed calificățiunea formală și cea materială, sînt opriți de a recurge, numai ca să nu facă concurență celor protegiați. Așa în parochia Chelmac în protopopiatul Lipovei, alegerea preotului H., s'însușită cu unanimitate, a fost nimicită, ear' alesului i-s'a oprit prin ordinațiune mai înaltă ca să mai recurgă, cu toate-că poporul nu voia să șic de alt candidat, și această interdicere după-cum urmările au dovedit, s'a făcut, pentru-că în respectiva parochie se fie impus un nepot al dlui Desseanu, înrudit cu familia Beleş prin căsătorie. (Va urma.)

CRONICĂ.

Archiducele Albrecht va sosi în Sibiu poimîne, așadar' cu o ăi mai de timpuriu decum era hotărît în programul de călătorie. Altea Sa va locui în hotelul „Neuribner“. Marți va inspecționa garnisoana și Joi va asista la exercițiile trupelor. Joi seara va pleca la Brașov cu trenul de seară.

Șicre militară. Maiestatea Sa Monarchul a dăruit oficialului de contabilitate militară cl. I., Ilariu Pahone, dela inten-danța corpului 4 de armată, crucea de aur cu coroana pentru meritele lui în serviciu.

Numire. Practicantul Carol Szász e numit oficia cl. III. la noua direcțiune financiară din Cluj.

Deprinderi de arme. Divisiunea de artilerie grea Nr. 24 din Cluj a plecat ieri la Sibiu, la deprindere de arme.

Scăldile dela Vâlcele. După cea mai nouă listă, la Vâlcele sînt pînă acum 800 de oaspeți.

Hymen. Dl Petru Jujan, învățător în Vica, și-a încredințat de fiitoare soție pe domnișoara Matilda Olariu, flica preotului gr-or. din Tisa.

Călătorie pe ascunsul. Cetim în „Sieben-Deutsches Tageblatt“. Dacă e să credem împărtășirilor și programelor de călătorie publicate în foile din capitală și din Cluj, atunci Sibiuul a avut ieri onorul de a fi fost cercetat de nisece oaspeți distinși, deoarece după un plan semioficial de călătorie, ministrii Baross și Weckerle au fost ieri în Sibiu. De vîedut nu i-a vîedut nimeni, ceea-ce nu exclude posibilitatea vîitei lor, fiindcă ministrii au călătorit incognito cu tren separat. Ministrul Baross călătorește cu scop ca să audă păreri asupra noului tarif după zone; dar' care e scopul călătoriei de studiu a ministrului Weckerle nu se șic. De sigur ambii ministri au voit să cunoască oamenii și țeara așa pe ascunsul. Ori-cum se fie, e lucru de regretat, că ministrii nu-și arată fața, căci noi avem atît de multe dureri și necazuri, care am dori să le șic și ministrii.

Regele României a primit din partea regelui Elinilor o scrisoare, prin care îi notifică căsătoria ficei sale a principesei Alexandra cu marele-duce de Rusia Paul Alexandrovici.

Căsătoria unei principese. Eată forma, în care se va face căsătoria principesei Luisa de Wales: Binecuvîntarea nupțială va fi dată Sămbătă în 15 l. c. la ameași în capela privată a palatului Buckingham. Archiepiscopul de Canterbury, episcopul Londrei și mai mulți preoți vor face serviciul divin. Regina și familia regală vor sosi la sfîrșitul ceremoniei. Familia regală va aștepta sfîrșitul ceremoniei în biblioteca regală, unde toți vor ceti biblia. Princesa Luisa va fi adusă de tatăl seu, prințul de Wales, și imediat după celebrarea căsătoriei cei doi soți se vor re-trage în camera nupțială. Preste două oare sînt obligați să intre în salonul de joc. Aci căsătorii vor fi nevoiți să bea câte cinci pahare de șampanie. După aceasta noii căsătorii se vor duc la Marlborough House, serviciul de onoare fiind făcut de gardii călări.

Tren-fulger dela Berlin la Roma. „Norddeutsche Allg. Ztg.“ vorbesce despre proiectul, de a se construi o linie ferată de tren-fulger dela Berlin la Roma preste München și Brenner. Cele 2 capitale ar fi legate astfel deadreptul.

A XXV. programă

a gimnasiunului mare public român din Brașov și a celorlalte școale secundare și primare impregnate cu gimnasiul pe anul școlastic 1888—89.

Această programă o publică direcțiunea școalelor medii și se începe cu reproducerea cuvîntării ținute la sîrbătorearea sf. Sofii de-cătră profesorul Ioan Popea despre Ioan Meșotă, fost director al acestor școale. Cuvîntarea conține date biografice despre acest profesor model. De aceea o reproducem în următoarele:

E ăia sîntei Sofii; e sîrbătorearea sîrbătorilor școalelor noastre. Căci ea e sîrbătorearea înțelepciunii, care e lumină din lumină

Tocmai ce se înțelege de sine e aceea ce trebuie spus oamenilor.

Dacă auzi că un bărbat a făcut o parte bună, apoi poți fi sigur, că femeia a făcut o parte rea.

Mulți, numai după daune multe s'au înțelepțit, însă pînă-ce s'au înțelepțit, așa s'au ruinat, de nu mai au ce face cu înțelepciunea.

Pietatea adevărată e sfoasă, ca și iubirea adevărată.

Ochiul e fereastră sufletului; când e în lăuntru cald și în lumea din afară rece, atunci apare roua pe fereastră.

Săracului îi lipsese mult, sgîrcitului — tot.

Om viclean e acela, care vrea a fi ținut de atare.

Unor oameni trebuie să le crești toate ori nimica.

Oamenii se împrăscie iute, unde se „adună“.

Când sînt beșicile de săpun mai frumoase plesnesc.

Nu mai atunci ne decidăm a spune cuiuă adevărul, când acesta e supărăcios.

Cine se ferește de femei, le-a avut cîndva foarte dragi.

Din ce e orașul mai mare, sînt și mișei mai mari.

Și leșinarea e o putere.

Prin gustarea din fructele oprite a fost scos cîndva omul din paradisi și prin gustarea din fructele oprite vrea acuma să intre ear' în paradisi.

E mai ușor a ave mînuși decât mîni curate.

Mintea se fie gendarmul inimii.

Mulți oameni se sparie, când din întem-plare au vorbit adevărul.

Nu e folos pentru turmă, când pîcuarul e un măgar.

Grijea de căpetenie a naturii e de a îndrepta erorile medicilor.

E slab înțeleptul, dacă nu l-au ris încă prostii.

Umbra iubirii e jalusia.

Unele miserii sînt așa de bine mascate, de crești că sînt fericiri.

Într-o oară se poate omul blama pentru totdeauna.

Un soare ne face de uităm un milion de stele.

Cînd începe mîncatul se curmă lătratul.

Să judeci pe om după cum este, dar' el se arată după cum nu este.

Drumul scurt cătră post înalt e cu inimi pardosit.

Medicina e cea mai veche știință, căci decînd e lumea au murit oameni.

Voesci ca oamenii să se despartă, fi adună laolaltă.

E necomod a te sui pe trepte mici.

Cărui nu pricepe gluma, acela se nu te încrezi nici la serioșitate.

Fără noroc nu poți deveni nici măcar un mișel cum se cade.

De multe-ori e neuman a judeca pe un învățat după cărțile sale.

Din ce stai de cineva mai aproape, te poți mai ușor ciocni.

Aceea ce ne-ar pute face fericiti e tot-mai ce ne face miseri.

Progresul bun e un favor pentru tine, creșterea bună pentru noi.

Nu de aceea ne enuiază un orator, că vorbesce mult; ci pentru-că ne enuiază gîndim că vorbesce prea mult.

Aparența jalușiei e ultima complesanță a unei iubiri muribunde.

Speranța trăsece din aceea ce doresce și moare de aceea ce primesce.

Necredința e o ghiață subțire, preste care poate trece singuratecul, însă nu mulțimea.

Un inamic necunoscut e un inamic duplu.

Iubirea și ura dispar în depărtare.

Școala vieții nu cunoaște ferii.

Multe cărți nu au erori de tipar, și totuși e o eroare că s'au tipărit.

Nu e surd mai mare ca acela, care nu vrea să auză.

Cine-i închis, acela are mult timp liber.

Un medic poate lăuda pacienții sei, dar' se nu-i ridică pînă în cer.

Unii oameni ne arată ce vreau prin aceea, că ne spun că aceea nu ar voi-o.

Unii scriitori sînt asemenea cucului, cînd își cască ciocul, își strigă numele.

Mai totdeauna sînt cluburile damelor unele locuri, unde țeara (coțofana) povestesc ceucei cît de negri sînt corbii.

Sînt morburi care cochetează cu medicii.

Opiniunea se urîșese prin schimbatul des.

Ambițiunea, dacă nu e lăudată, se simte înfruntată.

Sărăcia spiritului e arare-ori modestă.

Frumșeta fără amabilitate e o floare fără odor.

Medicul e mai periculos decât morbul.

Vorba defăimătorului e ca cărbunele, deși nu arde, dar' înegresce.

Dacă toată virtutea s'ar remunera, ar fi merit a păcătul.

Mărgelele însemnează lacrimi, dacă nu voesc bărbatul să le cumpere.

Dacă e lucrul o plăcere, apoi e plăcerea un lucru.

Fericirea multor căsătorii zace într'aceea, că soții nu se cunosc mai deaproape.

(Va urma.)

Concurs. [750] 3-3

Am doi copii, unul de 8 și unul de 9 ani, și o copilă de 7 ani, care au frecventat școalele comunale 3 ani cu succes bun.

Am lipsă de un instructor, profesor diplomat, să-mi instruiască toți trei copii, eară cu deosebire pe cei doi ficioși să-i instruiască și califice în limba germană, maghiară, franceză și română, spre a pute fi primiți în I-a clasă gimnazială la un gimnasiu german.

Concurenții să se adreseze la persoana mea cu documentele de calificare, ocupăciunea de până acum și testimoniu de purtare morală, până în **1 August a. e.**, care voesc a primi pentru osteneala de un an un salariu de 500 fl. v., a. cost și cuartir în super-edificatul familiar.

Tulgheș, în 15 Iulie 1889.

Augustin Dobreanu,
comer. în Tulgheș.
(Comitatul Ciuc, cercul Tölgyes).

Nu e medicament secret!

De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în cazurile cele mai vechi și mai cerbicioase. Molestul tuit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după-cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuințării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 17

Noutăți internaționale contimporane.**Turnul Eiffel**

drept casetă de hârtie
gata de a se compune 40 cm. înalt; conține: 50/50 coale hârtie de epistole fină albă și plicuri, în galeria din sus un vas de negreală, din jos la talpă în patru câmpuri prospecte dela expoziția din Paris.
Prețul fl. 2.20.

Turnul Eiffel

drept dulap de clădire
pentru băieți mai în etate și pentru oameni mari. În dulapul mare și firm se află 70 părți singuratic de lemn și de materie tare de pele, cu care ori-care mână încâtva mai dexteră poate să compună turnul. Pe coperiș se află titlul în colorii pline de efect, modelul turnului și date de mărime comparatoare tipărite de 12 alte clădiri distinte din lume. Foarte frumos. Înalt de 1 metru 70 cm. și e tocmai modelul turnului celui adevărat. Prețul fl. 4.20.

Turnul Eiffel

drept mapă de modelare,
conține 6 coale de carton pentru tăiere și model.
Prețul 50 cr.

1 exemplar din toate 3 edițiile pentru fl. 6.

Nou vals,

de Ioanovici

„Iubită vieață a României“.

Vals, prețul 1 fl.

Prelungă trimiterea înainte a prețului urmează expedarea francată.
Se expedază cu rambursă postală prin negustoria și librăria de cărți a lui
Polátsék din Timișoara. [739] 5-10

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghețe

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai
nove ghețe (specialități vieneze), precum și
asupra celui mai mare asortiment de ghețe
bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai
ieftine prețuri.

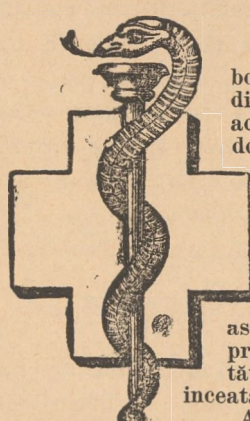
Comande din afară cu rambursă; în cas că
nu convine, marfa se primesce înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neintrecutei
mele alifii de bățuri și asupra excelentei
alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[625] 30-52

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phtisie. Oftică. Lipsă de respirațiune.

Catar bronchial cronic
boale de plămâni treceau preste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndolnicia lor curabilitate în toate cazurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necredut dela profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiecare la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat nimic, prin întrebuințarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnică dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reînnoirea promptă a somnului sănătos, în pofa de mâncare și în creșterea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu deservire chiar și în cazuri desperate.
Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „Nici un bolnav de plămâni“ să nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalatiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecuență. — Aparatul de exhalatiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici și pentru întrebuințare proprie, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului fl. 8.—, cu gasometru fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann,

Viena, VII. Mariahilferstrasse nr. 70.

† P. A. X.

Stimabile Domnule Doctor!

De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalatiune de gas, acela nu numai aici s'a adevărit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre.
Cu distinsă stimă
Pater Placidus Berner, O. S. B.

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau 1. Knittelfeld în Stiria, 29 Iulie 1888.

Institutul tipografic în Sibiu.

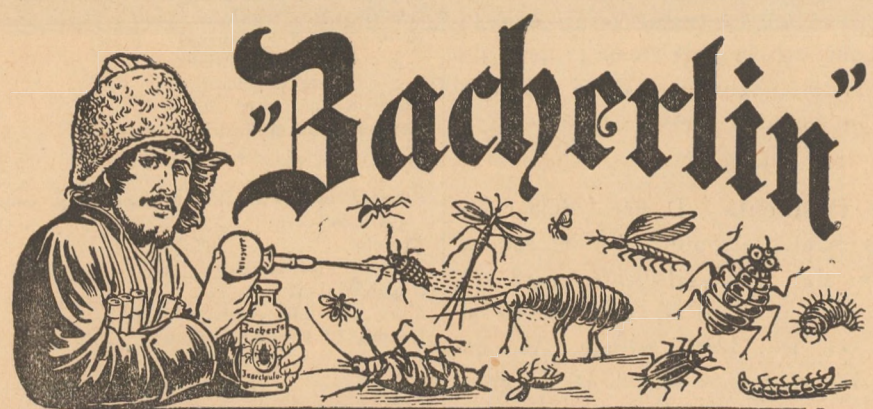
Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndrăgăritul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndrăgănit.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Ventură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcoitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pœurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

cel mai excelent mijloc contra tuturor insectelor

de un efect în adevăr uimitor, omoară tot soiul de insecte iute și sigur, ne mai rămânând nici urmă de ele.

Distruge total stelnițele (proșnițele) și purecii.

Curăță bucătăriile de goangele așa numite șvabi.

Delătură la moment toate moliile stricăcioase.

Ne scapă mai curînd de turmentarea muscelor.

Scutesce animalele domestice de tot felul de paraziți și de boalele cauate de acestia.

Curăță total și sigur capul de păduchi etc.

[700] 8-12

A se observa cu acurateță: Ceea-ce se vinde învelit simplu în hârtie, nici-cînd nu este specialitate de a lui Zacherl.

Nu mai în sticle originale se capătă veritabil și ieftin în depositul principal:

I. Zacherl, Viena I., Goldschmiedgasse 2.

În Sibiu se capătă la domni:

I. B. Misselbacher,	Piața-mare.	Gustav Kessler,	Str. Măcelar.
F. Jahn & fii,	Str. Urezi.	L. Kurovsky,	Str. Faurilor.
Ioan Billes,	Piața-Huet.	Iosif Schwarz,	Str. Turnul.
Gustav Gürtler,	Str. Gușter.	Francisc Stenzel,	Str. Sării.
Ludovic Fuchs,	Piața-mare.	Andreu Goebbel,	Str. Vis.
G. W. Grohmann,	Str. Cisnăd.	C. Herzberg, apot.	Str. Măcelar.
F. A. Reissenberger,	Piața-mică.	C. A. Markovatz,	Piața-mare.
I. Wagner,	Str. Cisnăd.	Iosif Jickeli,	Str. Cisnăd.
Const. Bugarsky,	Str. Cisnăd.	Friedrich Gross,	Str. Cisnăd.

În celelalte orașe din Transilvania și pe sate se află deposite de „Zacherlin“ acolo, unde sînt afișate placate cu „Zacherlin“.